

**FORME DE ORGANIZARE ȘI
EVOLUȚIE ADMINISTRATIVĂ
TRADIȚIONALĂ A COMUNITĂȚII
VALAHE VORBITOARE
DE LIMBĂ ROMÂNĂ DE PE VALEA
TIMOCULUI
DIN BULGARIA**

Prof.univ.dr.doc. Emil Hristov,
Doctor Honoris Causa, University of
Mining and Geology „St. Ivan Rilski”,
Sofia, Bulgaria
Conf.univ.dr. Gheorghe Calcan
Universitatea Petrol-Gaze Ploiesti,
Romania

**TYPES OF TRADITIONAL
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION
AND EVOLUTION OF THE
WALLACHIAN COMMUNITY THAT
SPEAKS ROMANIAN ON THE TIMOC
VALLEY IN BULGARIA**

Academic Prof. PhD Emil Hristov,
Doctor Honoris Causa, University of Mining
and Geology „St. Ivan Rilski”, Sofia, Bulgaria
Assoc. Prof. PhD Gheorghe Calcan
Petrol-Gaze University Ploiesti, Romania

Rezumat

Lucrarea prezinta unele puncte de vedere noi despre originea și limba așa-numiților „valahi” de pe Valea Timocului bulgăresc. Lucrarea ia în discuție limba vorbită de valahii din zonă și toponimia regiunii, subliniind două idei importante:

- a) Nu există o limbă valahă, ci este vorba despre limba română, iar aceasta are o formă arhaică și un vocabular redus la numai 400-500 de cuvinte.*
- b) Valahii de pe Valea Timocului bulgăresc sunt originari din zona Olteniei (în special din jurul localităților Calafat și Segarcea) de unde au emigrat în urmă cu 200-300 de ani.*

Luând în discuție problema originii valahilor sud-dunăreni, în literatura de specialitate sunt mai multe puncte de vedere. Conform unuia dintre acestea, în urmă cu trei secole, în timpul pașei de Vidin, Osman Pazvantoglu, sute de mii de țărani din părțile Craiovei au emigrat la sud de Dunăre. Pașa de Vidin și-a declarat autonomia față de Poartă, instaurând un regim permisiv. Țăranii români trecuți la sudul Dunării s-au așezat astfel, în zone

Abstract

The work presents some new points of view regarding the origin and the language of the so-called „Wallachians” on the Bulgarian Timoc Valley. The work considers the language spoken by the Wallachians in the area and the region's toponymy, emphasizing two important ideas:

- a) There is not a Wallachian language, but it is about the Romanian language and this one has an archaic form and a vocabulary reduced to only 400-500 words.*
- b) The Wallachians on the Bulgarian Timoc Valley come from Oltenia's area (especially around Calafat and Segarcea) from where they have emigrated 200-300 years ago.*

Considering the problem of the South-Danubian Wallachians' origin, there are several points of view in the specialty literature. According to one of them, three centuries ago, at time of Vidin Pasha, Osman Pazvantoglu, hundreds of thousands of villagers from around Craiova had emigrated to the south of the Danube. The Vidin Pasha had declared his autonomy in front of the Gate, instituting a permissive system.

agricole fertile, pe care au devenit proprietari fără nici un fel de formalitate. Românii fugiți la sudul Dunării aveau o situație materială precară în Țara Românească.

O dovadă a venirii emigranților de la nord de Dunăre o reprezintă toponimia sud-dunăreană. Astfel satul Balii a fost creat de imigranții veniți din Băilești. Ei au dat denumirea unei câmpii agricole învecinate Segarcea, împrumutând evident denumirea localității care există în Oltenia. Mai multe dovezi indică faptul că locuitorii din comuna Balta Verde și orașul Calafat s-au mutat la sudul Dunării, unde au înființat localitatea Bregova. Izvoarele istorice localizează această migrație în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea¹.

Demn de remarcat este faptul că în urmă cu opt decenii pe Valea Timocului din Bulgaria și în județul Vidin existau aproximativ 40 de sate care s-au grupat în localități de văleni, de câmpeni și de pădureni². În prezent această concentrare etnică nu mai este sesizabilă vizibil, ea putând fi identificată lingvistic prin cuvintele „câmpenii”, „pădurenii”, „sânpetrii” (evident, valahii sud-dunăreni pronunțând specific: „sâncietru”, „chiatră”).

În privința formelor de organizare a emigranților români sud-dunăreni, trebuie să precizăm faptul că aceștia s-au caracterizat printr-un grad ridicat de autonomie față de Imperiul Otoman. Impozitele au fost mici, localitățile și-au ales propriul lor conducător, primarul (cneazul), iar tinerii au fost scutiți de serviciul militar.

Luând în discuție numele de „valahi” pentru locuitorii de origine română din sudul Dunării, facem aprecierea că acesta este justificat de faptul că statul modern român s-a constituit în anul 1859, cu numele de România. Românii plecați la sudul Dunării și-au păstrat numele oficial al țării lor de atunci, adică „valahi” de la

Therefore, the Romanian villagers passed at the south of the Danube had sit in fertile agricultural areas that would become their properties with no formality. The Romanian who had run in the south of the Danube had had a precarious material situation in Wallachia.

A proof of the fact that the emigrants came from the north of the Danube is represented by the South-Danubian toponymy. Therefore, the village named Balii was created by the immigrants who were coming from Băilești. They named an agricultural field in the neighbourhood Segarcea, obviously borrowing the name of the locality in Oltenia. More proofs are indicated by the fact that some inhabitants from Balta Verde and Calafat moved to the south of the Danube where they settled the locality named Bregova. The historical sources locate this migration in the second half of the 18th century⁵.

We must remark the fact that, eight decades ago, on the Timoc Valley in Bulgaria and in the region named Vidin there were about 40 villages that were grouped in localities of valley people, field people and forest people⁶. At present, this ethnical concentration is not anymore noticeable visibly, but it can be linguistically identified by the words “field people”, “forest people”, “Saint Peter people” (obviously, the South-Danubian Wallachian pronounce these words specifically).

Regarding the organization types of the Romanian South-Danubian emigrants, we have to specify the fact that they are featured by a high level of autonomy in front of the Ottoman Empire. The taxes were low, the localities had chosen their own leaders, the mayor (knez) and the young men were dispensed of the military service.

Considering the name of “Wallachians: for the Romanian inhabitants in the south of the Danube, we appreciate that it is justified by the fact that the Romanian modern state was constituted in 1859, being named Romania. The Romanians that went to the south of the Danube had kept the official name

Valahia (Țara Românească). O dovadă a inexistenței limbii valahe este expresia: „Govoria vlașchi” care se traduce: „Eu vorbesc românește”. Considerăm astfel că este corect ca atunci când vorbim de comunitatea valahă de la sud de Dunăre, să afirmăm că este „vorbitori de limbă română”.

Cu toate acestea, trebuie să precizăm un fapt foarte important: vorbitorii de limbă română de la sud de Dunăre nu se consideră români sau valahi. Noțiunea de valah are în zonă o conotație de inferioritate, chiar jignitoare³.

După războiul ruso-româno-turc din 1877-1878 în urma căruia România a devenit independentă și Bulgaria autonomă s-au trasat frontierele dintre statele din zonă, România, Serbia și Bulgaria. În regiunea din Valea Timocului, în localitatea Bregova s-a organizat o consultare a populației privind trasarea frontierelor. Toți locuitorii din zonă au optat pentru a face parte din Bulgaria.

La începutul secolului al XX-lea în regiunea din Valea Timocului s-a produs o înrăutățire a situației populației de origine română: numele tradiționale ale localităților au fost schimbate, iar numele și prenumele persoanelor au fost transformate. De exemplu, Florică a devenit Țvetan, Rică a devenit Hristo, Ion a devenit Ivan s.a.m.d. În localurile publice s-a interzis să se mai vorbească limba română. De asemenea românii sud-dunăreni li s-a interzis să mai poarte costumația tradițională (cămășile lungi purtate de bărbați au fost tăiate de autorități).

Intoleranța autorităților față de manifestările spiritualității tradiționale valahe a îmbrăcat forme diferite. De exemplu în comuna Rabova (Rabrova) Patriarhia Bulgară a interzis preotului local să officieze serviciile religioase în limba română în ciuda faptului că persoanele vârstnice (în special femeile)

of their country from that time, namely “Wallachians” from “Wallachia. A proof that the Wallachian language does not exist is the following expression: “Govoria vlașchi” that means “I speak Romanian”. Therefore we consider that, when we talk about the Wallachian community from the south of the Danube, it is correct to affirm that they are “Romanian speakers”.

Although, we must specify a very important fact: the Romanian speakers in the south of the Danube do not consider themselves Romanian or Wallachian people. The Wallachian notion has a certain inferiority, even offending connotation in that area⁷.

After the Russian-Romanian-Turkish war from 1877-1878, when Romania has become independent and Bulgaria, autonomous, the frontiers between the states in the area, Romania, Serbia and Bulgaria, were marked. In the area of Timoc Valley, in the locality of Bregova it was organized a consultation of the population regarding the frontiers marking. All the inhabitants in the area chose to be a part of Bulgaria.

At the beginning of the 20th century, in the area of Timoc Valley it was produced a worsening of the situation of the people who had Romanian origins: the traditional names of the localities were changed and the first and last names of the persons were transformed. For example, Florică became Țvetan, Rică became Hristo, Ion became Ivan etc. In the public places it was forbidden to speak Romanian. Also they forbidden the South-Danubian Romanians to wear the traditional clothes (the long shirts wore by men were cut by the authorities).

The authorities' intolerance for the manifestations of the traditional Wallachian spirituality had different shapes. For example, in Rahova (Rabrova), the Bulgarian Patriarchy forbade the local priest to officiate the religious ceremonies in Romanian in spite of the fact the old persons (especially women) only spoke Romanian.

In parallel with the discriminating

vorbesc numai limba română.

În paralel cu practicile discriminatorii practicate înainte de 1944 s-a înscris și interdicția ca profesorii cunoscători de limbă română să poată ocupa posturi în școlile din localitățile locuite de populație română. După 1989 această practică s-a desființat, astăzi toți profesorii din localitățile locuite de valahi sunt localnici.

După anul 1944 când și în Bulgaria s-a instaurat regimul comunist, situația românilor sud-dunăreni s-a înrăutățit din nou. Limba română a fost interzisă în școli.

După anul 1989 când s-a prăbușit regimul comunist în evoluția comunității bulgare vorbitoare de limbă română, s-au produs unele îmbunătățiri, în sensul recunoașterii și conservării limbii și tradițiilor specifice. După acest eveniment au luat ființă trei organizații ale românilor sud-dunăreni: Asociația Valahilor din Bulgaria care are sediul la Vidin, Asociația vorbitorilor de limbă română cu sediul la Ruse și Asociația tinerilor etnici români din Bulgaria cu sediul la Vidin. Primele două asociații au filiale și în alte orașe ale Bulgariei: Sofia, Vidin, Belene, Velingrad (unde se consideră că trăiesc aromâni). Constituirea acestor asociații reprezintă o manieră importantă de organizare a românilor sud-dunăreni.

O altă formă de organizare, după anul 1989, a românilor sud-dunăreni este cea cu valențe culturale artistice. Astfel în județul Vidin s-au organizat mai multe festivaluri de cântece și dansuri românești la care au participat ansambluri culturale din Republica Moldova, Ucraina, Serbia, Macedonia. Din păcate, aceste manifestări culturale nu sunt popularizate de mijloacele de informare în masă din Bulgaria (ziare, radio, televiziune) iar, orașul Bregova a refuzat să fie gazda acestor manifestări culturale.

Un moment important în

practices practiced before 1944, it was also registered the interdiction that the teachers who knew Romanian cannot have jobs in the schools in the localities inhabited by Romanian people. After 1989, this practice disappeared, today all the teachers in the localities inhabited by Wallachian are natives.

After 1944, when the communism was instituted also in Bulgaria, the situation of the South-Danubian Romanians worsened again. The Romanian language was forbidden in schools.

After 1989, when the communism fell, some improvements were produced in the evolution of the Bulgarian community that spoke Romanian, improvements related to recognizing and keeping the language and the specific traditions. After this event, there were settled three organizations of the South-Danubian Romanians: the Associations of the Wallachians from Bulgaria with the headquarters in Vidin, The Association of the Romanian Speakers with the headquarters in Ruse and the Association of the Romanian ethnical young men with the headquarters in Vidin. The first two associations have branches also in other cities of Bulgaria: Sofia, Vidin, Belene, Velingrad (it is considered that the A-Romanians live here). The constitution of these associations represents an important organization manner of the South-Danubian Romanian.

Another organization type, after 1989, of the South-Danubian Romanians is the one that has cultural-artistic valences. Therefore, in the region of Vidin, there were organized several festivals of Romanian songs and dances to which have participated cultural ensembles of the Republic of Moldavia, Ukraine, Serbia, Macedonia. Unfortunately, these cultural manifestations are not popularized by mass-media in Bulgaria (journals, radio, television) and the city of Bregova refused to be the host of these cultural manifestations.

An important moment in keeping the national specific of the South-Danubian

conservarea specificului național al valahilor sud-dunăreni a fost redeschiderea, după prăbușirea comunismului în 1989, a Liceului român de la Sofia. Denumirea oficială a acestei instituții este cea de Gimnaziu cu predare în limba română.

Denumirea este improprie întru-cât în cei cinci ani de studiu (clasele VIII-XII) în limba română se predau doar 3-4 discipline. Acest lucru face ca absolvenții acestui liceu să cunoască foarte puțin limba română. O dovadă a acestei situații este faptul că studenții trimiși la studii în România, selectați din absolvenții liceului român de la Sofia au nevoie de un an pregătitor, făcut în România, înainte de a începe studiile superioare în această țară.

Păstrarea specificului cultural și învățământul în limba română se desfășoară cu precaritate. În localitățile în care se află vorbitori de limba română din Valea Timocului și de pe malul sudic dunărean nu au existat niciodată școli în limba română. Nu s-a predat limba română, istoria și geografia. Această carență a fost remediată parțial după anul 1989 când la Vidin s-a organizat predarea unor cursuri de limbă română concentrate în câteva zeci de ore pentru candidații studenți care intenționează să studieze în România. În localitatea Bregova s-a încercat deschiderea unor cursuri liceale facultative pentru învățarea limbii române, intenție care însă nu s-a concretizat.

Între faptele pozitive semnalate în conservarea specificului național al locuitorilor bulgari vorbitori de limbă română s-a aflat acțiunea prin care în anii '20 ai secolului trecut, zeci de absolvenți ai liceului bulgăresc din Vidin au făcut studii superioare în România ca bursieri ai statului român. Partea negativă a acestui demers a fost aceea că toți licențiații au rămas după terminarea studiilor în România.

O parte din acești absolvenți au

Wallachians was the re-opening, after the crush of the communism in 1989, of the Romanian High school from Sofia. The official name of this institution is Gymnasium that teaches in Romanian.

The name is inappropriate because, during the five years of study (8th-12th grades), only 3-4 subjects are taught in Romanian. That is why the one who graduate this high school cannot speak very well Romanian. A proof of this situation is the fact that the students sent in Romania for studies, selected between the ones who graduated the Romanian high school from Sofia need another preparing year in Romania, before starting the university studies in this country.

The keeping of the cultural specific and of the education in Romanian is developing precariously. In the places where there are Romanian speakers from the Timoc Valley and from the South-Danubian region there were never Romanian schools. They have never taught Romanian, Romanian history and geography. This deficiency was partially remediated after 1989 when there were organized in Vidin certain Romanian classes concentrated in some hours for the students that want to study in Romania. In Bregova, they tried to open some high school facultative classes for teaching Romanian, but this intention was not concretized.

Between the positive facts noted in keeping the national specific of the Bulgarian inhabitants who spoke Romanian, there was the action through which, in the 20s of the last century, lots of graduates of the Bulgarian high school of Vidin accomplished their university studies in Romania as stipend students of the Romanian state. The negative part of this approach was that all the bachelors remained in Romania after finishing their studies.

A part of these graduates have become personalities known in Romania or in Italy, Germany etc. Such an example is represented by Florea Bobu Florescu who has become a professor and academician, author of the valuable monograph *The Adamclisi Monument*

devenit personalități recunoscute în România sau în Italia, Germania etc. Un astfel de exemplu îl reprezintă Florea Bobu Florescu devenit profesor universitar și academician, autor al valoroasei monografii *Monumentul de la Adamclisi*, (1500 p.).

Un fapt pozitiv în evoluția comunității vorbitoare de limbă română ca și a celei aromâne din Bulgaria și Macedonia îl reprezintă afirmarea unor personalități. În acest sens zona Valea Timocului (Bregova) are un rol important. Între aceștia îi menționăm pe următorii: Doctor Mitco Obrețov (1929-2006), medic, profesor universitar; Euben Turtucov (1916-2000), medic, profesor universitar, doctor docent; Borislav Vladimirov (1939), medic, profesor universitar; Ieftim Rapușev (1932), medic, profesor universitar; Dr. Valentin Baluțov, chimist; Vechil Vanov (1939) fost ministru al Muncii, după 1989, patriarhul Kiril Bălgarski (1900-1970), aromân din Macedonia.

Conform lucrării realizată de Todor Balcanski și Daniela Andrei⁴ pot fi reținuți și alți valahi și aromâni din Bulgaria și Macedonia care s-au evidențiat. Remarcăm în acest sens pe fostul președinte al Bulgariei, Todor Jivcov (1911-1996); mama lui, Maruța era valahă din comuna Samovit de pe malul sud-dunărean vis-a-vis de Turnu Măgurele iar, bunicul după tată era țigan român. Acesta era miner ocupându-se de extragerea și prelucrarea fierului. Tehnica sa de lucru era prin batere cu ciocanul fiind un valah fierar (rudar). Ivan Andonov, aromân a fost președinte al Parlamentului Macedoniei, Vladimir Ghiorghiev, lingvist, membru al Academiei de Științe din Bulgaria; Aleco Constantinov, mare scriitor bulgar născut în orașul Siștov vis-a-vis de orașul Zimnicea; Gheorghii Kiosievanov, fost prim-ministru al Bulgariei, maica Tereza (Gongea Nicolova Boiagieva) născută în

(1500 p.).

A positive fact in the evolution of the community that speaks Romanian, as in the evolution of the A-Romanian community in Bulgaria and Macedonia is represented by the affirmation of certain personalities. In this sense, the area of Timoc Valley (Bregova) has an important role. Between these, we mention the following persons: Doctor Mitco Obrețov (1929-2006), doctor, professor; Euben Turtucov (1916-2000), doctor, professor, doctor docent; Borislav Vladimirov (1939), doctor, professor; Ieftim Rapușev (1932), doctor, professor; Dr. Valentin Baluțov, chemist; Vechil Vanov (1939), ex-minister of Work, after 1989, the patriarch Kiril Bălgarski (1900-1970), A-Romanian from Macedonia.

According to the work accomplished by Todor Balcanski and Daniela Andrei⁸, we may also mention other Wallachians and A-Romanians from Bulgaria and Macedonia who stood out. We remark in this sense the ex-president of Bulgaria, Todor Jivcov (1911-1996); his mother, Maruța was Wallachian from Samovit from the South-Danubian region opposite Turnu Măgurele and the father of his father was Romanian Gipsy. He was miner, extracting and processing the iron. His work technique was by using the hammer, being an ironsmith Wallachian (gipsy woodworker). Ivan Andonov, A-Romanian, was the president of the Macedonian Parliament, Vladimir Ghiorghiev, linguist, member of the Science Academy in Bulgaria; Aleco Constantinov, great Bulgarian writer born in the town of Siștov opposite the town of Zimnicea; Gheorghii Kiosievanov, ex-prime-minister of Bulgaria, mother Tereza (Gongea Nicolova Boiagieva) born in 1910 in the Wallachian suburb from Skopie (the capital of Macedonia).

Out short analysis leads us to the conclusion that the situation of the Wallachian community in Bulgaria was continuously deteriorated. In spite of this situation of the Wallachian South-Danubian community, there were affirmed important personalities of the Bulgarian public life. The crush of the

1910 în mahalaua valahă din Skopje (capitala Macedoniei).

Scurta noastră analiză ne conduce la concluzia că situația comunității valahe din Bulgaria s-a deteriorat continuu. În pofida acestei situații din rândul comunității valahe sud dunărene s-au afirmat importante personalități ale vieții publice bulgare. Prăbușirea regimului totalitar a redeschis posibilitatea afirmării identității și păstrării specificului național al acestei comunități. Pentru a beneficia, și pentru ca această deschidere să aibă rezultate sensibile este nevoie de o mai mare implicare a tuturor "actorilor" cuprinși sau interesați de această problemă, inclusiv a guvernelor statelor român și bulgar.

Bibliografie

Balcanski, Todor; Andrei, Daniela, *Golemite vlasi sred bălgarite* (Cei mai mari valahi dintre bulgari), Velico Târnovo, 1996.

Bucuța, Iemanuil, *Români dintre Vidin și Timoc, cu un adaos de documente, folclor, glosar, fotografii, hărți*, Tipografia Cartea Românească, București, 1923.

Budiș, Monica, *Comunitatea românească de pe Valea Timocului bulgăresc*, Editura Militară, București, 2001.

Calcan, Gheorghe, *Aromânii despre ei înșiși*, în „Citadela”, Revistă de cultură, an III, nr. 13-16 (16-19), Cerașu, Prahova, 1998, p. 160-65.

Florescu Florea Bobu, *Românii din dreapta Dunării în „Sociologie românească”*, București, an II (1937), nr.5-6, p.230-234.

Florescu Florea Bobu, *Românii din Bulgaria. Evoluția lor demografică*, București, 1941.

Hristov, Krum, Hagii, *Memorii i biografia*, (manuscris), 1971.

totalitarian system re-opened the possibility to affirm the identity and to keep the national specific of this community. In order to benefit and for that this opening to have sensible results it is needed a greater implication of all the "actors" contained or interested in this problem, inclusive the one of the Romanian and Bulgarian states' governments.

Bibliography

1. Balcanski, Todor; Andrei, Daniela, *Golemite vlasi sred bălgarite* (The greatest Wallachians between the Bulgarians), Velico Târnovo, 1996.

2. Bucuța, Iemanuil, *Romanian between Vidin and Timoc, adding some documents, folklore, glossary, photos, maps*, Romanian Book Typography, Bucharest, 1923.

3. Budiș, Monica, *The Romanian Community of the Bulgarian Timoc Valley*, Military Press, Bucharest, 2001.

4. Calcan, Gheorghe, *A-Romanians about themselves*, in „Citadela”, Cultural Magazine, 3rd year, no. 13-16 (16-19), Cerașu, Prahova, 1998, p. 160-65.

5. Florescu Florea Bobu, *Romanians from the right of the Danube in “Romanian Sociology”*, Bucharest, 2nd year (1937), no.5-6, p.230-234.

6. Florescu Florea Bobu, *The Romanians in Bulgaria. Their demographical evolution*, Bucharest, 1941.

7. Hristov, Krum, Hagii, *Memories and Biography*, (manuscript), 1971.

8. Zaycov, Ninko, *Names of Settlements in the district of Vidin in „Istvestia na muzeite v severozapadna Bălgaria”*, Nauca i izcustvo, Sofia, Tom 7, (1982), p.125.

9. Zaycov, Ninko, *Hystorical Causes for the formation of Valahian population in the region Vidin*, in „Bălgarska Etnologia...”, Sofia, 1935, p.28-51.

¹ Hristov, Krum, Hagii, *Memorii i biografia*, (manuscris), 1971.

² Bucuța, Emanuil, *Români dintre Vidin și Timoc, cu un adaos de documente, folclor, glosar, fotografii, hărți*, Tipografia Cartea Românească, București, 1923.

³ Același sentiment îl au și aromânii din Macedonia. (Vezi Gheorghe Calcan, *Aromânii despre ei înșiși*, în „Citadela”, Revistă de cultură, an III, nr. 13-16 (16-19), Cerașu, Prahova, 1998, p. 160-65).

⁴ Balcanski, Todor; Andrei, Daniela, *Golemite vlasi sred bălgarite* (Cei mai mari valahi dintre bulgari), Velico Târnovo, 1996.

⁵ Hristov, Krum, Hagii, *Memories and biography* (manuscris), 1971.

⁶ Bucuța, Emanuil, *Romanians between Vidin and Timoc, adding some documents, folklore, glossary, photos, maps*, Romanian Book Typography, Bucharest, 1923.

⁷ The A-Romanians from Macedonia have the same feeling. (See Gheorghe Calcan, *A-Romanians about themselves*, in „Citadela”, Cultural Magazine, 3rd year, no. 13-16 (16-19), Cerașu, Prahova, 1998, p. 160-65).

⁸ Balcanski, Todor; Andrei, Daniela, *Golemite vlasi sred bălgarite* (The greatest Wallachians between Bulgarians), Velico Târnovo, 1996.